

Christoph Luckow Johann Friedrich Linck

**Disputatio De Commodato/ Quam ... in alma Rosarum Academia Sub Praesidio ...
Christophori Lucovii I. U. D. Publicae disquisitioni submittit, Joannes Fridericus
Linckius, Hagen. Alsatus. Ad diem 29. Martii, Anno 1615. ...**

Rostochi[i]: Saxo, 1615

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730629198>

Druck Freier Zugang

Christ. Lucow (J.F. Linck) ^{vert.}
R. U. im 1675.

DISPUTATIO
DE
COMMODA-
TO. *Leibniz*

QVAM

D. T. O. M. A.

Ex Autoritate & consensu Nobiliss. & Ampliss. facul-
tatis Iuridicæ in alma Rosarum Academia

SUB PRÆSIDIO

Viri Clariss. & Consultiss. Dni.

CHRISTOPHORI LUCO-
VII J. U. D.

Publicæ disquisitioni submittit,

JOANNES FRIDERICUS LINCKIUS,
Hagen. Alsat. *Aprilis*

Ad diem 29. ~~Junij~~, Anno 1615.

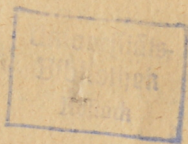
Habebitur disputatio in Auditorio majori.

ROSTOCHII

MAVRITIVS SAXO excudebat
ANNO

M. DC. XV.

Clarissimo et Experientissimo viro, Dni. Joanni Bachmeijero, Phil. & Medic.
Professori in alma Rosarum Academia publico dignissimo factori & promotori suo

Spectatissimo, Præstantissimoq; VIRO,

DN. PHILIPPO WILVESHEMIO, Fau-
tori & Patrono meo summè venerando.

S. P. D.

Cogitanti mihi sæpenumero Vir Præstantissime,
Patrone plurimum observande, quid causa sit, quod
cum paris studium tantis difficultatibus ob diffusam rei
ipsius naturam, librorum molem & opinionum varia-
tem sit involutum, nihilominus omnibus penè seculis tam,
multi exstiterint, qui in illo discendo studiosè elaborarunt
nulla convenientior mihi ratio occurrit, quàm quod hæc
scientia humanis actionibus præcipuè sit accommodata, ac
proinde ipsi vicissim homines singulari quadam à Natu-
ra sibi indita inclinatione ad eam excolendam, propen-
deant. Ceteræ enim facultates vel divinitus revelatæ
sunt, ut Theologia: vel communis Naturæ beneficio homi-
nibus patefactæ sunt, ut Medicina, cujus nec ipsa bruta
prorsus expertia esse creduntur. Annon Hirundines che-
lidonium ad oculorum affectus convenientissimum, Cico-
nia & Testudines origanum & Mustela rutam ad ve-
neni fugam tantoperè necessariam indicarunt? Annon cer-
vi dictamnium herbam insinuarunt, qua tacta sauciati
curantur? Furis vero constitutio & observatio humana
mentis rationisq; adeò propria est, ut vel hac una differē-
tia à reliquis animantibus maxime separemur. Quicūq;
senim usquam sunt populi qui legibus vel moribus non re-
guntur ij in belluarum numero hand immerito habendi
sunt. Naturæ igitur ductu quoq; secutus, animum

ad hoc juris studium appuli, in quo dum versor theore-
mata hac de **COMMODATO** ex ipsis legum fonti-
bus hausta pro ingenij mei viribus propalam divino Nu-
mine aspirante, defendere constitui, cum ut me ipsum ex-
ercerem, tum ut testatum facerem me non inerti otio vi-
tam transigere. Tibi verò vir Excellentissime hanc pri-
mam publicam meam Disputationem inscribere volui, ut
grati memoris q₃ animi pro plurimis tuis in me beneficiis
Et summa mea erga te pietatis Et observantia argumē-
tum testimoniumq₃, velut publicis perscriptum tabulis es-
set, levidense id quidem Et tenue, sed ut spero pro tuo erga
me benevolo Et planè paterno affectu affatim mihi cogni-
to, tibi gratissimum. Accipe igitur Patrone Optime
sepeno vultu hoc quantulumcunq₃ est litterarium mu-
nusculum, ipsumq₃ non ex rei pretio sed ex offerentis a-
nimo aestima. Nam cum omnibus me virtutibus (ut
cum M. Tullio loquar) adfectum esse cupiam, tum
nihil est quod malim, quàm me Et gratum esse Et videri.
Nihil dicam impraesentiarum de eximiis tuis virtutibus
præter morem Et modum aliorum, qui alicui suas opellas
nuncupant, quod probè scitā te laudanda libentius facere,
quàm facta fuisse audire, teq₃ malle tacita laudum tua-
rum cogitatione, quàm publica illarum prædicatione frui,
quod prudentis esse, ecquis sana mentis inficias ibit?

Quod reliquum igitur est, te rogo, ut me solito amore Et favore prosequi pergās:
ego vicissim Deum Opt. Max. toto pectore orabo, ut te cū lectissima conjugē tua ma-
gna honestissima quàm diutissime saluum Et superstitem servet. Dabantur Rostoc-
ciij 4. Martij, Anno 1615.

E. V. observantissimus.

Joannes Fridericus Linckius Resp.

DE COMMODATO.

THESIS I.

COMM DATUM sic dictum quasi cum modo datum, *Wesemb. par. h.t.n. 2.* licet generatim significet omne id quod alicui commoditatem præstat. *Duar. c. 1. pr. de commod. & c. 2. cir. med. ibid.* Speciatim tamen, pro ut nos illud consideramus, est contractus verus, §. *ult. j. de oblig. juris gentium, l. 7. pr. & §. 1 ff de pact. nominatus, d. l. 7. §. 1. ff. eod. l. 23. de R. l. realis, §. item is cui, l. quib. mod. re contr. oblig. bonæ fidei, s. actionum, 28. l. de act. quo res gratis, §. 2. l. quib. mod. re contr. oblig. utenda datur, l. 1. ff. in fin. de precar. ad tempus, finem modumvè certum, l. 5. §. 8. l. 17. §. 3. ff. commod. ea lege ut res in specie reddatur ipsa, d. §. 2. j. h. t. l. 3. §. 1. ff. eod.*

II.

Divisionem commodati in proprium & in proprium, quam *Mozz. in tract. de contract. Rubr. de divis. commod. ex §. 2.* verbo Propriè deducit non admittimus: si itaq; ex requisitis aliquod commodato absit in aliud genus contractus id degenerare verius est §. 2. j. h. t. licet interdum vocabulum mutuandi pro vocabulo commodandi & vice versa in legibus positum, reperiatur.

III.

Cum, ut in reliquis contractibus omnibus, ita & in hoc consensum contrahentium intervenire necessum sit, l. 1. §. 2. in fin. ff. de pact. consequens est commodare aut commodato accipere licitum esse omnibus, qui aut

A 3

con,

consentire, aut cum aliis contrahere possunt., *l. 3. in fin. ff. de O. & A.*

IV.

Nec refert cujusq; sexus vel conditionis quis sit; si-
vè filiusfam. sive liber, sive servus sive dominus. *l. 3. §. 4. 13. l. 14. ff. h. r. sive possessor justus sive injustus, ita, ut & si fur vel prædo commodaverit, habeat commodati actionem, l. 16. ff. h. r. l. 64. ff. de judic.*

V.

Vxor quoq; rem viri commodare non prohibetur, quæ si perierit, compensatur in dotis restitutione, si-
quidem prohibuit eam maritus commodare, si verò non prohibuit, arbitrio judicis modicum tempus ei in-
dulgetur cautionem præbenti. *l. 24. §. 6. ff. solut. matrim.*

VI.

Et non saltem uni sed & duobus vel pluribus una
res commodari potest. An verò in solidum teneantur
omnes vel singuli pro rata re deperdita, articulus ju-
ris est disputabilis, prius de jure per *l. 5. §. fin. ff. h. r.* vide-
tur verus ita tamen ut solutione unius liberentur re-
liqui.

VII.

Vnde in aperto est, furiosos non obligari, *l. 2. ff. h. r. l. 40. ff. de R. I.* nec etiam impuberes sine tutoris autoritate
l. 1. §. 2. ff. eod. nisi quatenus facti sunt locupletiores: quo
casu dandam esse utilem commodati actionem Divus
Pius rescripsit, *l. 5. in pr. ff. de auct. tutor. l. 3. ff. h. r.*

VIII.

Et usq; adeò pupillus nondum doli capax commodatū
accipiens non tenetur etsi pubes factus dolum aut cul-
pam in re commodata admiserit, quia ab initio non
constitit contractus, *l. 1. §. ult. ff. h. r.* datur tamen adver-
sus

4
sus eum actio ad exhibendum, ut res exhibita vindice-
tur. *l. 2. ff. eod.*

IX.

Hiscē annumeramus prodigum *l. 26. ff. de contrah. empr.*
l. 6. ff. de V. O. & minorem, quem ob restitutionis benefi-
cium efficaciter & cum effectu non obligari verius est,
l. 3. C. de in integr. restit. min. Vult. disp. schol. c. 16.

X

Res commodari queunt tam incorporales quàm
corporales: unde, Vivianus etiam habitationem com-
modari posse ait, teste Vlp. *l. 1. in fin. pr. ff. h. t.* tam soli
quàm mobiles ex Casij opinione, quam obtinuit ad-
versus quorundam opinionem veterum, *l. 1. §. 1. ff. h. t.*

XI.

Nec excipitur res aliena quam possidemus, tamet-
si scientes, *l. 15. ff. h. t.* nemo enim commodando rem fa-
cit ejus cui commodat ait Vlp. *l. 9. ff. h. t.* Et ICt. Pompo-
nius in *l. 8. ff. h. t.* rei commodatæ & possessionem & pro-
prietatem nos retinere tradit.

XII.

Quare res commodantur omnes, nisi quæ usu con-
sumuntur, quamvis ad pompam vel ostentationem, *l.*
3. §. fin. aut dicis gratiâ, *l. 4. ff. h. t.* easdem commodari
posse extra controversiam sit.

XIII.

Illas verò quæ usu quippè atteruntur & deteriores
fiunt, non tamen in totum absumentur, rectè in hunc
contractum venire juris est; non enim res deterior red-
di intelligitur, quæ occasione usus, in quem conces-
sa est, deterior facta redditur, nec quicquam eo nomi-
ne commodatarius præstare tenetur, *l. 10. in pr. l. fin. ff. h. t.*

XIII.

Ad substantiam hujus contractus primò requiritur,

A 4

ut

ut præter consensum interveniat RES. ex actuali enim rei interventu contractus cōmodati perficitur & in esse deducitur. *l. 52. pr. & §. 1. ff. de O. & A. §. 2. I. quib. mod. re contr. oblig.*

XV.

Deinde res commodata tunc intelligitur, si nulla mercede accepta vel constituta, res tibi utenda data est, alioqui mercede interveniente, locatus tibi usus rei videtur. Gratuitum enim debet esse commodatum, *§. 2. in fin. I. d. t.*

XVI.

Tertiò requiritur, ut res detur ad usum non ad abusum, *l. 1. §. 3. ff. de precar.* Quo commodatum notoriè differt à mutuo, quod consistit in rebus, quæ pondere, numero & mensura constant, *l. 2. §. 1. ff. de reb. cred.* Hinc Cuiac. in parat. C. h. t. commodatum vocat mutuum ad usum; & vicissim mutuum commodatum ab abusum. Labeo verò inter commodatum & utendum datum tantum interesse ait, quantum inter genus & speciem, *l. 1. ff. h. t.*

XVII.

Nec sufficit ad usum rem esse commodato datam, sed insuper ad certum & determinatum usum dari debet, *l. 5. §. 8. ff. h. t.* quo casu à precario differt, quo res ita datur utenda, ut restituatur quandocunq; libuerit, danti, *l. 2. §. 2 ff. de precar.* ita ut ne pacto quidem usus rei ad certum tempus restringi possit. *l. 1. 2. ff. eod.*

XVIII.

Sicut autem voluntatis & officij magis quam necessitatis est commodare, ita modum commodati finemq; præscribere ejus est, qui beneficium tribuit Cum autem id fecit (id est, postquam commodavit) tunc finem præscribere

scribere & retroagere, atq; intempestivè usum commo-
datae rei auferre, non officium tantum impedit sed &
suscepta obligatio inter dandum accipiendumq; geri-
tur enim negotium invicem, ut ait Paulus, *l. 17. §. 3. ff. h. r.*

XIX.

Præscribitur finis vel expressè, ut ad diem certum
utputa, biennium, triennium & c. vel tacitè, ut si usum
indicem certum sine die, utputa, commodò tibi librum
ad perlegendum, tum tantum temporis intelligitur
præfixum, quo commodè illum perlegere possis. *Gloß.
ad. l. 17 §. sicut autem ff. h. r.*

XX.

Quæstionis est dubiè, si ad certum usum præfinitumq; tempus res utenda sit data, an Commodatarius finito tempore, nec dum completo usu rem possit à Commodatario repetere? Et posse concludimus, si justum tempus, quo usus rei impleri potuit, sit præterlapsus. *l. 17. §. 3. ff. h. r., l. 18. ff. de constit. pec. Oldend. class. 4. art. 15. in pract. n. 5.*

XXI.

Deniq; requiritur in commodato, ut finito usu res eadem in specie reddatur §. 2. *I quib. mod. re contr. oblig. & quidem integra. Si enim* reddita quidem sit res commodata sed deterior, non videtur reddita, quæ deterior, facta, redditur. quia propriè dicitur res non reddita, quæ deterior redditur, ut ait *Ulp. l. 3. §. 1. ff. h. r.*

XXII.

Verum si commodavero tibi equum vel arma ad bellum & ibi equus vel arma amittuntur, non teneris mihi reddere, quia usus es re ad eum usum ad quem commodata res est, *l. 5. §. 7. ff. h. r.*

B

Datur

XXIII.

Datur ex hoc contractu duplex actio: commodati Directa & contraria, *l. 17. §. 3. ff. h. t. utraq; civilis, d. l. 17. §. 3. personalis, §. rei persequenda, 17. l. de act. bonæ fidei, §. actionum, 28. l. eod. & rei persecutoria, d. s. 17. l. eod.*

XXIII.

Directa quæ & principalis vocatur, *l. 17. §. 1. ff. h. t.* datur commodanti cuiq; eiusvè heredi, *l. 15. & seq. ff. h. t.* adversus commadatarium & eius heredem, pro ea parte qua heres est, nisi fortè habeat facultatem totius rei restituendæ, *l. 3. §. 3. ff. h. t. vel ex facto suo conveniatur, l. 17. §. 2. ff. h. t.* quibus casibus condemnatur in solidum, licet ex parte heres sit. *dd. ll.*

XXV.

Competit quoq; adversus patrem & dominum peculiotenus tantum, adversus verò filiumfam. directò *l. 3. §. 4. & s. ff. h. t.* & quidem ad rem quam utendam accepit, restituendam cum accessoriis, veluti equam cum pullo, domum cum supellectile, fundum cum instrumento, *l. 5. §. 9. ff. h. t. Oldend. claus. 4. act. 15. n. 7.* non enim lucrum commodatarius occasione rei commodatæ sentire debet, nisi ejus sit periculo, *l. 13. §. 1. ff. h. t. l. 38. §. 10. ff. de usur.*

XXVI.

Si res deterior sit reddita ad præstandum interesse, *l. 3. §. 2. ff. h. t.* si verò perempta, ad æstimationem condemnabitur, *l. 17. §. fin. ff. h. t.* quæ tamen judicis arbitrio permittenda, tempus rei judicatæ spectantis, ut in cæteris bonæ fidei judicijs, *l. fin. ff. de condi. & crit. car. l. 22. ff. de reb. cred. Hoc om. illustr. quæst. 16.*

XXVII.

Utrum verò actor rem deterioratam, oblato precio deterio-

deteriorationis invitus recipere teneatur an verò æstimationem præstare commodatarius cogi possit, dubia est quæstio, Prius cum Angel. ad. l. *elegantior*, §. *non solum*, ff. de dol. mal. tutius est affirmare, per l. 3. §. 2. ff. h. t.

XXVIII.

Concurrit cum hac actione Directa ob rem non restitutam rei vindicatio, l. 9. in fin. ff. de R. V. cujus tamen respectu minimè commodatarius naturaliter possidere volumus, l. 8. ff. h. t. l. 2. §. 1. ff. pro hered. & ob damnum in ea datum, actio L. Aquiliæ, quâ intentatâ tollitur commodati & contrà, nisi quid fortè supersit, quod per commodati non fuerit consecutus commodator, l. 7. in fin. ff. h. t. l. 34. in fin. ff. de O. & A. l. 18. §. 1. ff. h. t. Cuiac. 3. obser. 25.

XXIX.

Quinimò quia litem commodata utitur, quam convenit, non solum commodati, verum furti quoq; tenetur, ut Iulianus libro undecimo ff. de furt. scripsit, teste Vlp. l. 5. §. 8. ff. h. t. l. 16. ff. de cond. furt. nisi putet non invito Domino se aliter uti, l. 76. pr. ff. de furt.

XXX.

Item is cui rem commodavero, si eam furripuerit, tenebitur quidem & commodati actione & condictiones sed altera alteram perimit aut ipso jure aut per exceptionem, l. 34. §. si is cui, 1. ff. de O. & A.

XXXI.

Sic si servus meus rem meam tibi scienti nolle me tibi commodari, commodaverit, & commodati & furti nascitur actio, & præterea condictio ex causa furtiva, ut ait Vlp. l. 14. ff. h. t.

XXXII

Venit itaq; in hac actione & præstatur non solum

in hoc contractu dolus, quem ne pacto quidem remitti
posse juris est, *l. 17. pr. ff. b. r. facitq;* ut & in litem adver-
sus commodatarium juretur, *l. 3. §. 2. ff. b. r. l. 5. ff. de in lit.
jur. sed etiam culpa omnis, si accipientis causa contra-*
hatur, l. 5. §. 2. b. r. XXXIII.

Quod si utriusq; gratia, aut solius commodantis in-
itus sit contractus: priori casu dolus, lata & levis cul-
pa, *l. 18. pr. vers. at si utriusq; ff. b. r.* posteriori dolus & lata
culpa tantum, *l. 5. §. 10. l. 10. §. 1. ff. b. r.* præstanda venit in du-
bio verò commodatum in gratiam commodatarij con-
cessum præsumitur. *Mascard. de probat. vol. 1. concl. 327. n. 1.*

XXXIV.

Casum fortuitum, ut vim divinam vel humanam
commodatarius non præstat, *l. 5. §. 4. ff. b. r. l. 1. §. 5. ff. de O.
& A. quia prævideri & evitari nequit, l. 6. C. de pign. act.,*
nisi illum etiam generaliter de omni periculo præstan-
do, in se receperit, *l. 1. C. commod. C. un. extr. eod. l. 23. ff. de R. I.
Pinell. in l. 2. p. 1. C. 3. n. 26. C. de rescind. vend. vel culpa, l. 5. §.
23. l. 18. pr. l. 20. ff. b. r.* aut mora ipsius intervenerit, arg. *l. 5.
ff. de reb. cred. aut res æstimata data fuerit, l. 5. §. 3. ff. b. r.
Gomez. 2. var. resol. C. 7. n. 2.*

XXXV.

Hinc resultant quæstiones non minus dubiæ quam
frequentes. An Commodatarius teneatur, si res incen-
dio consumpta vel furto deperditæ fuerit? utrumq; af-
firmandum ducimus, si quid subsit culpæ commodata-
rio imputandæ, per *l. 52. §. damna, ff. pro soc. l. 33. in fin. de R. I.
l. 30. pr. ff. ad L. Falcid. id. Schneid. I. de mutuo, n. 34.*

XXXVI.

Quin & si commodatarius rem commodatam remi-
serit per nuncium re perempta, aut à nuncio averfa an
liberetur dubitatur nisi qua culpa ei imputari possit,
quod

quod minus idoneum elegerit nuncium, ipsum liberari
concludimus, *l. 10. §. 1. l. 11. l. 20. ff. h. t. Gomo Z. var. resc. c.*
7. n. 3.

XXXVII.

Contraria commodati actio, quæ etiam sine direc-
ta moveri potest, *l. 17. §. ff. h. t. datur commodatario*
ejusvè heredi adversus commodantem, l. 17. pr. l. 18. in
fin. ff. eod. ut præstet quanti interest rem commodatam
ante expletum usum non fuisse ablatam aut abstractam
d. l. 17. §. 3. ff. h. t. l. sicut, C. de O. & A. aut eam non fuisse
commodante sciente vitiosam, l. 18. §. 3. ff. h. t. & ut sol-
vat majores impensas necessario in rem commodatam
factas, l. 18. §. 2. ff. h. t.

XXXVIII.

De servo alicui commodato & furtum faciente, di-
versa videtur extare Ictorum responsa. Paulus in *l. pen.*
ff. h. t. ait, procul dubio esse, furti noxalem actionem ha-
bere eum qui commodatum rogavit, non autem com-
modati, nisi commodator sciens servum esse furacem
ignoranti commodavit. Africanus verò in l. 61. §. 1. ff. de
furt. inquit: eum qui comodavit, si dolo quid fecerit non
ultra pretium servi quid amissurum, quia nulla utilitas
Commodantis intervenit. Ergo si sciverit furem esse,
liberabitur noxæ dedendo servum, si ignoraverit, nullo
modo tenebitur. verum Pauli sententiam summo jure
veram esse, Africani verò æquitati magis convenire
non veremur statuere.

XXXIX.

Competit quoq; hæc actio, si dominus rem com-
modatam furripuerit, & ejus æstimationem à commo-
datario consecutus fuerit ad rem vel æstimationem red-
dendam, quorum electionem penes commodatarium,

B 3

esse

esse non dubitamus, quia cōmodator accipiendo æstimationem rei quam habet, rem vendidisse videtur, *l. s. §. 1. ff. h. r. l. 3. ff. pro empr.*

XL.

Si itidem rem commodatam perdiderim, & pro ea preciū dederim, deinde res in potestatem tuā pervenerit, Labeo ait, contrario judicio, aut rem mihi præstare te debere, aut quod à me accepisti reddere, *l. 17. §. fin. ff. h. r.*

XL I.

Deniq; quoties commodatarius rei commodatæ occasione damnum sine sua culpa sentit, & commodatorio eo nomine aliquid imputari potest, toties commodatario adversus illum competit actio contraria. *Vult, 2. Jurispr. Rom. C. 7. n. 21.*

XL II.

Colophonem disputationi imponat, intricata & multa à Dd. agitata quæstio, an COMMODATUM in compensationem veniat? Affirmat *Cujac. 9. obser. 37. Negat Forner. lib. 2. select. 14.* Nos distinctionis fœdere litem componendam putamus.

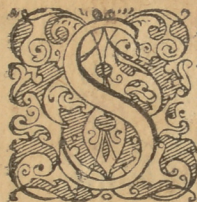
FINIS

*Ingenuo, erudito & morum integritati
conspicuo JUVENI,*

IOHANNI FRIDERICO LINCKIO
publicè de commodato disputanti.

*I quis in Astræa consumit pulvere tempus,
Instituatur quandoq; palam spectacula ludi,
Ac Themidos moveat simulatis bella sub armis.
Nampugil ut nunquam qui auditur classica Martis,
Nec cum hoste infesto certamen inierit unquam,
Solerter quamvis sciat intorquere sagittas,
Noverit & validis gladium vibrare lacertis,
Militem ut irarum primum conspexerit æstro
Percitum acerbarum, fulgentiaq; arma cientem;
Mox illi pavidâ trepidat formidine pectus,
Horret & ut graciles, agitat quas ventus, ariste.
Non aliter Themidos subijt qui praelia nunquam,
Oppositam si aciem legum, si spicula acuta
Conspicit, actutum gelidus tremor ossa pererrat,
Turbatur mens, lingua labat, vox faucibus hæret.
Non igitur LINCKII in juris descendere arenam
Te pigeat nunc, & justo legum ordine turmam
Dispositam ex umbris aciem producere in ipsam,
Bellaq; sacratæ committere bella Themistæ:
Quin potius plures methodo disponere juris
Perge pari titulos, sæpe hanc iterareq; pugnam.
Sic te verus honos, sic præmia digna sequentur,
Quæ fugiunt timidos nimioq; sopore sepultos,*

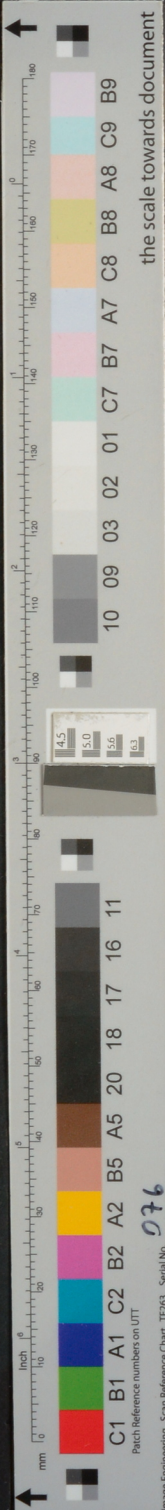
IACOBVS BONDE I. V. D.
singularis benevolentia ergo
deproperabat.

ALIVD.

VM Batavum nuper florentia rura potentum
Inviseres, auspiciis
LINCK *I non laevis vitales lucis in auras*
Emisse, pasceresq; oculos
Moribus omnigenis, munitisq; urbibus orbis,
Clarisq; Rebus publicis,
Gratabunda tua Diva experienciarerum
Arrisit his proposito:
Macte istoc genio! tantum FRIDERICE laboris
Et sumptum mihi commodans,
Rursum ego quo precio? vel quo te munere donem
Delicium o Phœbi merum?
LINCK *Inoster amor, laus hinc tibi, commoda terra*
Permagna cedent patria.
Hæc ea: nunc etiam spatiosa volumina juris
Volvenda tibi cum seligas,
Ac sub presidio insignis virtute LVCIVI,
Nostre Rhodantes splendida
Adplausu juvenum conscendas pulpita, gnare
De COMMODATO differens;
Prò LINCKI quam, quam tibi laetitia promet?
Quodnam Brabeion porriget?
Crede mihi compensabit cum sænore Diva
Hoc COMMODATVM centuplo,
Tegredonabit laribus virum hon ore paternis
Daphnes coruscum nobili.

M. Paulus Rutingius P. L. Cæsareus
 benevoli adfectus gratiâ
 Rodopoli facieb'.

doneum elegerit nuncium, ipsum liberari
 l. 10. §. 1. l. 11. l. 20. ff. h. t. Gomo Z. var. resc. c.